

Дѣдо попе, хазжр си дошел да ръсиш, я дай на же-
ната една вода.

Дѣдо, дѣдо, кой ти изѣде хлѣб-о.

Дѣ е калугера, а дѣ му е капата.

Дѣ е магарето, дѣ е камилата.

Дѣ е на магарето опашката, дѣ е на камилата оното.

Дѣ е на камилата опашката, дѣ сѫ на магарето ушитѣ.

Девет баби ѝ ковжтъ.

Дѣ знае вѣлкътъ да се сърди.

Дѣка падне, нека грохне.

Дѣка се чуло видѣло, вѣлци овци да пасят. Велес.

Дѣ кого боли, там се и стиска.

Дѣ кого сърби, там се чеше.

Дѣ кудкудечат, а дѣ носят кокошкитѣ.

Дѣ кудкодечи пѣтелтъ, дѣ носят кокошкитѣ.

Дѣли са като крастава коза от стадото.

Дѣли като бабата к . . .

Дѣли като баба о . . .

Дѣ ма боли, дѣ ма ти растриваш.

Дѣ на камилата . . . , дѣ на магарето . . .

Дѣ нѣма жена, нѣма и кѫща.

Дѣ отиваш малко? — При много.

Дѣ отидох, лельо, сѣ ма биха.

Дѣ отходяш добро? — Вѣз друго добро.

Дѣ подкова запраши, там ще хлопот и клещи.

Дѣ си правдо? — Тука съм, ами като и аз ъдох.

Дѣ срала врана, там да я сложим.

Дѣ стои Господ, та слуша.

Дѣ сѣдне там и остане.

Дѣти са краката.

Дѣ тоз кѫсмет у майка ти.

Дѣ ходихте? — У брата. — Какво пихте? — Водица.

— По-добрѣ у свата ракийца, че нека е парцуза.

Дѣт' си лѣтос свирил, там зимас играй.

Дѣт' си чељк сам систори и дявол-а не може му го стори.

Дѣте като дробляк.